

เกษียณอย่างสุขสันต์ ...เมื่อได้แบ่งปันความรู้

เจ้าของผลงาน : พว.ทัศนีย์ ไทยนิรันประเสริฐ
หอผู้ป่วยอานันทมหิดล 4 งานการพยาบาลกุมารเวชศาสตร์

เรื่องราวนี้เริ่มต้น เมื่อ 6 ปีก่อน . .

“พี่คะ เมื่อวันก่อนหมอดถามว่าเมื่อไหร่คนไข้จะได้กลับบ้าน อุปกรณ์ได้ครบหรือยัง เห็นว่าค่าใช้จ่ายหลายล้านบาทแล้ว
หนูขอโทษ หนูไม่รู้ เลยบอกหมอว่า **ต้องรอพี่ปราชญ์ก่อนค่ะ**”
เสียงน้องพยาบาลจบใหม่รายงานเมื่อดิฉันก้าวเข้ามาในหอผู้ป่วย ดิฉันทำได้แค่รำพึงคนเดียวเงียบๆ ว่า...แล้วถ้าเราเจ็บ ป่วย หรือ ถึงวันเกษียณอายุงานล่ะ ใครจะมารับงานส่วนที่เราทำอยู่ จะมีคนทำแทนไหมหนอ?
ช่างเป็นเรื่องชวนคิดนะค่ะ

ลาออก ?

เกษียณ ?

ดิฉันจะคิดอย่างเดียวไม่ได้แล้ว . . .

ต้องลงมือทำ การทำคนเดียวก็รู้คนเดียวหรืออาจจะรู้กันเพียงไม่กี่คน เรียกว่ารู้กันในวงแคบๆเท่านั้น

ควรทำอย่างไร?

ถ่ายทอดความรู้ ประสบการณ์ ในการวางแผนการจำหน่าย (Discharge planning)

ตั้งแต่การสอนความรู้ ทักษะเบื้องต้นในการดูแลผู้ป่วยเด็กให้กับผู้ดูแล

เช่น การพ่นยาขยายหลอดลม การให้นมทางสายยาง การทำแผล การดูดเสมหะ การให้ออกซิเจน รวมถึงการดูแลผู้ป่วยเด็กที่ต้องใช้เครื่องช่วยหายใจที่บ้าน (Home ventilator) เป็นต้น

กว่าจะถึง . . . วันที่ผู้ป่วยแต่ละรายจะได้กลับบ้าน **กลับไปสู่อ้อมกอดของครอบครัว** ซึ่งมีกระบวนการ/ขั้นตอน หลายขั้นตอน ต้องติดต่อประสานงานกับ **“ทีมสหสาขาวิชาชีพ”**

ปัญหาที่พบคือ การสื่อสารไม่ทั่วถึง

“เมื่อเป็นเช่นนี้การถ่ายทอด ส่งต่อความรู้ ความเข้าใจให้น้องๆเป็นเรื่องที่ดิฉันต้องทำและต้องทำให้เร็วที่สุด ทำอย่างไรถึงจะรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนการจำหน่าย เพื่อสื่อสารที่เข้าใจตรงกัน”

ดิฉันเริ่มต้นจากกลุ่มเล็กๆก่อน โดยชักชวนน้องๆ 4-5 คนที่มีความสนใจเรื่องการวางแผนการจำหน่าย เพื่อถ่ายทอดความรู้และทักษะ และร่วมกันจัดทำแผนการดูแลผู้ป่วย “Care pathway” เพื่อใช้เป็นแนวทางในการกำกับการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ โดยลดการทำงานแบบแยกส่วน ลดกิจกรรมที่ไม่จำเป็น

Care pathway ที่เริ่มต้นในหอผู้ป่วยอานันทมหิดล 4 เรื่อง Care pathway: Discharge planning and continuing care: Broncho pulmonary dysplasia in Pediatric

ซึ่งต้องขอบคุณผู้ทรงคุณวุฒิของฝ่ายการพยาบาลและคณาจารย์ภาควิชาการพยาบาลกุมารเวชศาสตร์ คณะพยาบาลศาสตร์ที่ช่วยตรวจสอบ แก้ไข Care pathway และเมื่อนำมาทดลองใช้ ปรับแก้ไขให้เหมาะสมกับบริบท เพื่อจะได้ไม่เสียเวลาทำแบบ“ลองผิดลองถูก”ต่อไป ซึ่งผลของการได้เรียนรู้และนำมาใช้ ทำให้ผู้ป่วยเด็กโรค Broncho pulmonary dysplasia ได้กลับบ้านตามเวลาที่กำหนด ผู้ดูแลมีความรู้ มีทักษะและความมั่นใจในการดูแลต่อเองที่บ้าน

สำหรับดิฉันเหนือยิ่งสิ่งใดหาใช่รางวัลที่ได้รับ หากแต่เป็นความยินดี ความตื่นตัว และความภาคภูมิใจ เมื่อได้ยินน้องๆ พูดว่า “ความรู้จากประสบการณ์ของพี่ปราชญ์ที่ส่งต่อมาให้พวกหนู ไม่ได้สูญหายไปกับการเกษียณของพี่นะค่ะ และไม่ต้องกังวล พวกเราจะส่งต่อสิ่งดีๆเหล่านี้ ในการพัฒนาความรู้จากรุ่นสู่รุ่นต่อไป เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้ป่วยของเราค่ะพี่” **KM ใครๆทำได้ จริงๆค่ะ**

